

1091.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 19 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie opłaty, wyszczególnione w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych. (Dz. U. R. P. № 120, poz. 971), podwyższa się o 100%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą na okres czasu od dnia 21 grudnia 1923 r. do dnia 31 grudnia 1923 r. włącznie.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*Minister Skarbu: *W. Kucharski*Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1092.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 19 grudnia 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na wąskotorowych kolejach państwowych, oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i we Lwowie.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie opłaty, wyszczególnione w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 17 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 119, poz. 964) podwyższa się o 100%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą na

okres od dnia 21 grudnia 1923 r. do dnia 31 grudnia 1923 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*Minister Skarbu: *W. Kucharski*Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1093.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 19 grudnia 1923 r.

o zmianie taryfy osobowej i bagażowej na wąskotorowej kolei dojazdowej Piotrków — Sulejów.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na wąskotorowej kolei dojazdowej Piotrków — Sulejów opłaty za przewóz osób i bagażu ustala się w jednostkach taryfowych, równych $\frac{1}{100}$ franka złotego, kurs którego w markach polskich ogłaszać będzie perjodycznie Minister Skarbu.

§ 2. Opłaty, wyrażone w jednostkach taryfowych, wynoszą:

a) za przewóz osób:
5 jednostek taryfowych w klasie III od osoby i kilometra,
7,5 jednostek taryfowych w klasie II od osoby kilometra;

b) za przewóz bagażu:
15 jednostek taryfowych od każdej sztuki do 100 kg. bez względu na odległość.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 125, poz. 1017).

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*Minister Skarbu: *W. Kucharski*Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1094.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 19 grudnia 1923 r.

w przedmiocie uzupełnienia postanowień szczególnych dotyczących bezpośredniej komunikacji towarowej na przewóz przesyłek zwyczajnych pomiędzy Polską a Tryjstem.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji pra-

wa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Z ważnością od 1 grudnia 1923 r. należy wprowadzić do rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 13 sierpnia 1923 r. ogłoszonego w Dzienniku Ustaw R. P. z dnia 21 sierpnia r. b. № 82 poz. 644, uzupełnienie następujące:

W rozdziale C. Postanowienia szczególne, w punkcie 3 Treść listu przewozowego (Art. 6 K. M.) w ustępie pierwszym zamieścić po słowach: „Petrovice ve Slezsku statni hranice”, słowa: „względnie Tesin statni nadrazi.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych: *Nosowicz*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Szydłowski*

1095.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 17 grudnia 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r., (Dz. Ust. № 5 z 1907 roku), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zbiór praw t. XIII wyd. 1905) oraz § 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za środki lecznicze i naczynia pobierać, jako ceny maksymalne, ceny wyszczególnione w załączniku do rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 11 lutego 1923, w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 23 poz. 141) z zastosowaniem do nich mnożnika 250).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 28 listopada 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 121, poz. 990).

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego:

Adamski

1096.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 17 grudnia 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej (prace przy recepturze).

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 5 z 1907 r.), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (ros. Zbiór praw t. XIII Wyd. 1905) oraz § 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 stycznia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11 poz. 100), mogą za pracę przy recepturze pobierać ceny maksymalne o 67% wyższe od cen, jakie obowiązywały zgodnie z postanowieniem rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie taksy aptekarskiej z dnia 14 grudnia 1923 (Dz. U. R. P. № 124 poz. 1013).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 4 grudnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 124 poz. 1013).

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego:

Adamski

1097.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 14 grudnia 1923 r.

w sprawie upoważnienia niektórych kategorii mierniczych do wykonywania czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego.

Na mocy art. 2 p. g. i art. 28 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych o organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. № 90 poz. 706) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wykonywania wszelkich czynności pomiarowych, związanych z przebudową ustroju rolnego (parcelacja, komasacja, likwidacja serwitutów, podział gruntów wspólnych, zamiana gruntów) upoważnia się następujących mierniczych, zarejestrowanych we właściwych urzędach:

a) inżynierów mierniczych i mierniczych przysięgłych (geometrów kl. II) na terenie b. zaboru rosyjskiego.